

Puolikissat

Oli hiljainen yö. Lumivarjo katseli tulenpunaista naarasta. Naaras oli hyvin kaunis. Lumivarjo paloi halusta tulla esiin ja kysyä tulenpunaisen naaraan nimeä. Hän kuitenkin tiesi että jos hän tekisi niin hän joutuisi myöntämään että oli vakoillut punaista naarasta. Naaras yritti saada pikkulintua kiinni. Mutta epäonnistui. Yhtäkkiä paikalle tuli kolmas kissa. Kissan turkki oli musta. Musta kissa oli kolli. Kolli kääntyi sinne päin missä Lumivarjo oli. Hetken Lumivarjo luuli oman siniharmaan turkkinsa paljastavan hänet mutta sitten musta kolli kääntyi pois päin.

Kolli tassutteli naaraan luokse. Naaras näytti epäluuloiselta. Naaras kysyi jotain ja kolli vastasi. Punainen naaras ja musta kolli alkoivat keskustella jotain mitä Lumivarjo ei kuullut. Lumivarjo täyttyi vihasta. Miten tuo kolli kehtasikin puhua punaiselle naaraalle. Yhtäkkiä kuului rapinaa ja kolme uutta kissaa syöksähti paikalle. Valkoinen oranssi täpläinen kissa huohotti, "Kuningatar Puna, ketut hyökkäsivät leiriimme." Puna syöksyi eteenpäin ja huusi taakseen "Tule Satelliitti!" Satelliitiksi kutsuttu musta kolli syöksyi Punan perään. Aukiolle rynnänneet kissat olivat juosseet pois. Lumivarjo jäi yksin. Hänen aivonsa raksuttivat. Miten niin kuningatar? Mitä sekin oli tarkoittavinaan? Lumivarjo ei tiennyt. Puna. Hänen nimensä oli Puna.

Lumivarjo mietti hetken. Jos hän seuraisi heitä hän saattaisi jäädä kiinni mutta toisaalta jos hän ei seuraisi heitä hän saattaisi kadottaa heidät. Lumivarjo teki päätöksensä ja lähti seuraamaan Punan ja Satelliitin hajujälkeä.

Lumivarjo tassutteli puiden lomassa. Hajujälki johti ensin autiolle aukiolle jolla oli kummallisia hajuja. Ikäänkuin meren, taivaan, kissan ja kiven hajut yhdessä. Se sai hänen karvansa nousemaan pystyyn. Lumivarjoa pelotti. Hän jatkoi hajujäljen seuraamista. Siihen sekoittui sama karvat pystyyn nostava hajua. Lumivarjo seurasi hajua metsän halki. Kun hän oli kävellyt hetken matkaa puiden lomassa näkyi valoa. Siellä kuului vaimeaa puhetta. Lumivarjon pelko yltyi. Hän laskeutui vaanimisasentoon. Sydän jyskyttäen Lumivarjo hiipi eteenpäin niin hiljaa kuin osasi. Lumivarjo hiipi puiden luokse ja ryömi pensaan alle. Pensaan alta hän näki pienelle aukiolle. Hän melkein huudahti yllätyksestä. Aukiolla oli monta kissaa. Hän katsoi lähintä kissaa. Kissa oli sinivihreä. Sillä oli yhtä sileä turkki kuin hylkeellä. Sillä oli räpyläjalat sekä pitkä häntä jonka päässä oli hain pyrstö. Sekin oli karvan peitossa. Sen hännän tyvestä lähti matala selkävä selkää pitkin kaulaan asti. Kaulassa sillä oli kidukset. Sen hain pyrstö oli hopeinen. Se oli kaksi kertaa Lumivarjon kokoinen ja Lumivarjo oli täysikasvuinen. Hän kuitenkin epäili että se oli vasta pentu. Sen kylkeä nuoli aivan erilainen olio. Sen lyhyt turkki oli rantahiekan värinen. Sillä oli selässä siivet. Siipien karvan peittämästä yläosasta lähtivät auringon laskun väriset sulat. Sen hännän molemmilla sivuilla oli siistissä rivissä oranssit sulat. Se oli Lumivarjoa kolme kertaa suurempi. Vähän matkan päässä istui vielä yksi outo otus. Sen ruskeaa turkkia täplittivät harmaat täplät. Sen kynnet olivat pitkät. Ne kaartuivat yhdessä. Sen hännän päässä oli tassun kokoinen kupin muotoinen juttu. Se oli Lumivarjon kokoinen. Aukion keskellä virtasi joki. Lumivarjo ei ollut huomannut sitä koska oli tuijottanut otuksia silmät pyöreinä. Hänen takaansa kuului rapinaa. Hän hätkähti katsellessaan aukiolle. Hän oli unohtanut olla varuillaan. Lumivarjo kääntyi. Hänen sydämensä jätti lyönnin väliin. Siinä oli Puna karvat pystyssä. Lumivarjon karvat pörhistyivät. Hän jännitti lihaksensa jos naaras hyökkäisi mutta Puna vain murisi. "Mitä sinä täällä teet", Lumivarjo takelteli. "Mitä hän voisi sanoa?" Hän vastasi takellelleen: "Minä (hän nielaisi kuuluvasti) seurasin teitä." Lumivarjon yllätykseksi Puna huokaisi alistuvasti. Sitten hän sanoi, "Minä en pidä tästä yhtään" En kuitenkaan aio tehdä sinulle mitään. Karvat alkoivat silottua. Lumivarjon lihakset rentoutuivat. Pelko alkoi hälvetä.

Sen tilalle tuli uteliaisuus. Hänen päänsä täytti kysymyksistä kuten: Mitä nuo ovat? Mikä on kuningatar? Keitä ne kissat olivat jotka olivat tulleet ilmoittamaan ketuista? Ja niin edelleen. Hän kuitenkin hillitsi itsensä. Sen sijaan hän kysyi, "Kuka sinä olet?" Puna katsoi häntä yllättyneenä aivan kuin olisi olettanut

Lumivarjon tietävän sen. Puna vastasi ”Nimeni on Puna. Entä kuka sinä olet? Lumivarjo vastasi ”Lumivarjo.” Puna sanoi, ”Outo nimi.” Lumivarjo vastasi, ”Tiedän. En itsekkään pidä siitä. En kuitenkaan ole viitsinyt vaihtaa sitä koska yksin sillä ei ole ollut väliä. Annoin parin pennun päättää nimeni. ”Toinen sanoi Lumi. Ja toinen sanoi Varjo. Joten he päättivät nimekseni Lumivarjo. Puna katseli Lumivarjoa katseella jota hän ei osannut tulkita. Sitten Puna sanoi, ”Olisiko aika vaihtaa nimesi?” Sitten hän lisäsi: ”Mitä sitten tapahtui?”

Lumivarjo selitti miten sudet olivat hyökänneet heidän kotiinsa ja siitä miten kaikki olivat juosseet eri suuntiin ja eksyneet. Ja siitä miten oli löytänyt Punan.

Sitten Helakka toisti, ”Olisiko aika vaihtaa nimesi?” Lumivarjo ei epäröinyt ja vastasi, ”Kyllä.” Puna mietti hetken ja sanoi sitten, ”Kävisikö Laine?” Lumivarjon silmät kirkastuivat ja hän vastasi, ”Se on hyvä nimi.”

Laine oli melkein unohtanut oudot oliot. Laine kysyi, ”Mitä nuo ovat?” Ja viittasi aukiolle. Puna tuhahti, ”Ai miten niin.” Kun Laine ei vastannut Puna sanoi, ”Tiedäthän sinä mitä puolikissat ovat?” Laine ajatteli miten minä voisin tietää mitä puolikissat ovat?” Hän toisti, ”Puolikissat”. Puna selitti, ”Ne ovat puoliksi kissoja.” Puna totesi, ”On aika esitellä sinut muille.” Laine oli tiennyt että niin kävisi. Laine myöntyi, ”Hyvä on.” Hän huokaisi. Laine meni Puna perässä pienelle aukiolle. Hän ei pitänyt siitä että puolikissat katselivat häntä kuin hän olisi ollut vanki.

Puna sanoi, ”Tässä on Laine. Laine, tuo tuolla (Puna osoitti hännällään siivekästä otusta) on Aamu. Tuo (Puna osoitti hännällään sinivihreää otusta) on Tyrsky. Puna kääntyi ja osoitti hännällään ruskeaan otukseen. Puna sanoi, ”Tuon nimi on Lampi.”

Yhtäkkiä paikalle tuli neljä kissaa. Laine tunnisti mustan kollin Satelliitin sekä ketusta ilmoittamaan tulleen kolmikon. Satelliitti oli pörhistänyt karvansa. Puna sanoi, ”Tämä on Laine. Laine, tuo musta kolli on Satelliitti. Tuo valkoinen oranssi täpläinen naaras on Kirkas. Tuo harmaa kolli on Hämy. Ja tuo ruskea naaras on Pähkinä” Kirkkaalla oli isot siniset silmät. Tämän korvien kärjissä oli tupsut. Kaikki katsoivat häntä hyväksyvästi.

Puna kysyi reippaalla äänellä, ”Muistatko kaikki?” Laine luetteli, ”Aamu, Tyrsky, Lampi, Satelliitti, Pähkinä, Kirkas ja Hämy.”

Puna tokaisi, ”On varmaan parasta näyttää sinulle vähän paikkoja.” Laine tassutti Punan perässä aukion yli pienen tunnelin suulle. Tunneli oli pilkkopimeä. Lainetta jännitti kävellä pimeään tunneli läpi. Hän helpottui kun tunnelissa näkyi valoa. Kun hän oli päässyt kohtaan missä tunneli leventyi luolaksi hän haukkoi henkeään. Luola oli suuri. Siellä oli monta kiveä. Kivien juurilla ja luolan seinien vieressä oli hohtavia sienisiä. Se oli hänen elämänsä kaunein näky. Selvästi huvittuneena Puna tokaisi, ”Tämä on kokousluola.” Laine vilkaisi Punaa lumoutuneena. Sitten hän henkäisi. Puna näytti ihan... Puna näytti ihan...Tismalleen saman värinen turkki. Saman väriset silmät. Laine henkäisi, ”Liekki.” Liekki oli ollut hänen pentuetooverinsa. Puna tuijotti häntä hetken. Tämän silmissä välähti ymmärrys. Sitten Puna kuiskasi, ”Väre.”

Väre oli ollut hänen nimensä pentuna. Sitten hän muisti. Satelliitin turkin väri, silmien väri, leuan muoto. Laine kuiskasi, ”Onko... (Hän yritti uudelleen). Onko Satelliitti Varjo?” Varjo oli ollut hänen pentuetooverinsa. He syöksyivät koskettamaan toistensa neniä. Kaikki jännitteet laukesivat. Puna toisti,

”Tämä on kokousluola.” Laine oli aivan unohtanut missä hän oli. Vilkaistessaan hän huomasi että luolan toisella puolella oli joki. Hän tajusi että luolan katossa oli reikä. Luolan reunalla oli viisi painauma joiden

keskellä oli reiät. Vilkaistessaan uudelleen jokea hän tajusi että se oli varmaankin sama joki joka virtasi aukion poikki. Puna kertoi:

-Kokoontumisluola on pyhä paikka. Nyt on kuitenkin aika lähteä.

He lähtivät luolasta. Valo tuntui kostean pimeyden jälkeen ihanalta.

Puna ilmoitti Satelliitille, "Tässä on Väre. Muistatko?" Satelliitin huulille levisi iloinen virnistys.

Puna käski, "Aamu, Tyrsky ja Lampi, opettakaa Laineelle kaikki puolikissoista. Pähkinä, Kirkas ja Hämy, opettakaa Laineelle meidän tapamme."

Aamu, Tyrsky ja Lampi veivät hänet varjoon. Aamu aloitti, "Minä olen lentohäntä. Lentohännät kuuluvat puolikissoihin. Me olemme syntyneet kun vaalean oranssi kissa, jolla oli oranssit etutassut ja jonka nimi oli Ranta, rakastui kotkaan. He tekivät pentuja ja samalla maailman ensimmäisen lentohännän." Aamun puhuttua Tyrsky otti askeleen eteenpäin ja alkoi puhua, "Minä olen uimahäntä. Uimahännätkin kuuluvat puolikissoihin. Me synnyimme kun Siniharmaa valkohännänpäinen kissa nimeltä Aalto rakastui haihin. He saivat pentuja ja niin syntyi ensimmäinen uimahäntä."

Lampi otti askeleen eteen ja alkoi puhua, "Minä olen kaivuhäntä. Kaivuhännätkin kuuluvat puolikissoihin. Me synnyimme kun ruskeaharmaatäpläinen kissa nimeltänsä Lieju rakastui ison Kontiaisen kanssa. He tekivät pentuja ja niin syntyi ensimmäinen Kaivuhäntä." Aamu astui eteen ja sanoi, "On myös tarunhoitoisia superhäntiä. Jotkut uskovat, että ne ovat olemassa. Tosiasiassa niiden olemassaolosta ei ole todisteita. Tarun mukaan ne saivat voimansa sen mukaan missä kuussa ne olivat syntyneet. Kaikilla niillä oli kaksi voimaa. Tammikuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat ajatustenluku ja asioiden leijuttaminen ajatusten voimalla. Helmikuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat sään vaihtaminen ja kelin vaihtaminen. Maaliskuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat turkin värin muuttaminen ja kehon muodon muuttaminen. Huhtikuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat asioiden lumoaminen ja kiroaminen. Toukokuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat ajassa matkustaminen ja ajan pysäyttäminen. Kesäkuussa superhäntien voimat ovat ennustaminen ja näkymättömäksi muuttaminen. Heinäkuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat superkuuloaisti ja superhajujaisti. Elokuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat supermakuaisti ja supertuntoaisti. Syyskuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat supernäköaisti ja supernopeus. Lokakuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat superhyppy ja supervahvuus. Marraskuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat leijuminen ja eläinten hallitseminen. Joulukuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat teleporttaaminen ja pelkän kosketuksen voimalla polttaminen." Laineen pää oli aivan täynnä. Aamu sanoi, "Nyt voit mennä."

Hän nuuhki ilmaa. Laine etsi Pähkinän, Kirkkaan ja Hämyhän hajua. Hän nuuhki ilmaa kunnes löysi heidän hajunsa. Hän löysi heidät helposti. He odottivat kärsimättöminä puunjuurella. Hämy tokaisi, "Aloitetaan. Muistatko nimemme?" Laine luetteli, "Pähkinä, Kirkas ja Hämy."

Hämy näytti tyytyväiseltä. Hämy jatkoi, "Olet nähnytkin kokousluolan." Hämy joutui keskeyttämään kun pensaikosta syöksähti musta hahmo. Se liukui pysähdyksiin. Laineen karvat nousivat pystyyn. Se avasi suunsa ja puhui, "Anteeksi!" Hämy kysyi, "kuka olet?"

Laine tunnisti hahmon kissaksi. (Kissan turkki oli musta. Siksi Laine ei ollut heti tunnistanut hahmoa.)

Kissa vastasi, "Olen superhäntä, Tähti."

Kaikki tuijottivat Tähteä puulla päähän lyötyinä. Tähti ihmetteli, "Mitä!"

Hämy huudahti, "Oletko aito superhäntä? Tai siis..." Tähti kysyi, "Miten niin olenko aito superhäntä?"

Kirkas avasi suunsa ensimmäistä kertaa ja sanoi, "Kaikkihan tietävät, että superhännät ovat pelkkiä pienten pentujen satuja." Tähti tuijotti Kirkasta aivan kuin tämän silmät olisivat pullistuneet päästä. Hämy myönsi, "Kirkas puhuu asiaa. Todista olevasi aito superhäntä. Missä kuussa olet syntynyt?" Tähti vastasi, "Olen syntynyt maaliskuussa." Laine pinnisteli muistiaan ja lopulta muistikin, että maaliskuussa syntyneiden superhäntien voimat ovat turkin värin muuttaminen ja kehon muodon muuttaminen. Tähten olisi siis muututtava jotta todistaisi olevansa aito superhäntä. Tähti vastasi, "Hyvä on." Samalla kun Tähti

puhui tämän turkki kutistui ja muutti harmaan ruskeaksi. Korvat kutistuivat ja muuttuivat pyöreiksi. Häntä kapeni. Siinä missä oli hetki sitten seisonut kissa, oli nyt hiiri. Laine kiljaisi. Tuo oli mahdotonta. Hiiri muuttui taas kissaksi. Tähti kysyi, "Keitä te olette?" He kaikki esittäytyivät.

Tähti sanoi, "Minulla on teille ennustus. Se menee näin: Vaikeat ajat odottavat. Maan, meren ja taivaan kissojen rauha löydettävä on. Muuten on tulevaisuus valoton." Kaikki tuijottivat Tähteä. Hämyllä välähti ensimmäisenä ja hän sanoi, "Tarkoittaako maan, meren ja taivaan kissat puolikissoja?" Tähti sanoi. "Minun on nyt lähdettävä." Sitten Tähti poistui. He etsivät Aamun, Tyrskyn ja Lammen ja kertoivat heille Tähdestä ja ennustuksesta. Sitten he etsivät puolikissojen kanssa Punan ja Satelliitin ja kertoivat heille saman kuin puolikissoille. He pohtivat yhdessä mitä ennustus voisi tarkoittaa. Laine ei ymmärtänyt alkuunkaan. Puolikissoillahan oli rauha. Satelliitti keksi "Kaikille kolmelle puolikissalajille olisi annettava omat alueet." Kun Satelliitti oli sanonut sen, kaikki alkoivat pohtia että miten. Laineella ei ollut mitään ideoita. Sitten Hämy hihkaisi, "Minä keksin. Järjestetään suuri kokoontuminen" Kaikki innostuivat. Satelliitti ihmetteli, "Miten ja missä?" Kirkas huudahti "Minä tiedän hyvän paikan. Se on laakso kukkuloiden välissä. Tuolla." Kirkas osoitti hännällään kukkularykelmää kohti. He päättivät että lähtisivät sinne päin ja kertoisivat joka kissalle tai puolikissalle suuresta kokoontumisesta ja käskisivät heitä kertomaan eteenpäin tietoa. Lainetta jännitti. Hän oli vasta hetki sitten tavannut muut ja nyt he olivat lähdössä suorittamaan tärkeää tehtävää. He päättivät lähteä huomenna aamulla. Se oli Laineen ensimmäinen yö pentuaikojen jälkeen jonkun kanssa. Puna näytti hänelle nukkumapaikan. Kaikilla oli oma nukkuma painanne.

Laine heräsi aamulla virkeänä. Hän tiesi, että pian lähdettäisiin matkaan. Hän tassutteli muiden luokse. Muutkin näyttivät hermostuneilta. He lähtivät matkaan. Jännitys kutkutti Laineen turkkia kun hän otti ensimmäisen askeleen pois aukiolta.

He tapasivat ensimmäisen puolikissan vasta kun ei enää tuntunut yhtään tuttuja hajuja. Puolikissa oli kaivuhäntä nimeltään Pisara. Pisara oli pieni naaras. Hän lupasi kertoa eteenpäin kokoontumisesta. He jatkoivat matkaa. He eivät ehtineet kävellä kauankaan kun he tapasivat kissan. Kissa oli valkoinen. Sillä oli siniset silmät. Sen nimi oli Pilvi. Pilvi oli kookas naaras. Koostaan huolimatta hän oli ystävällinen ja lupasi välittää viestiä eteenpäin. Matka jatkui. Laineelle alkoi tulla nälkä. Hän ehdotti että he pitäisivät lepotauon saalistustauon. Muut kannattivat ajatusta. He olivat tulleet metsästä kukkuloiden juurelle. Joten saalista ei ollut paljon. Kaikki kuitenkin saivat jotain kiinni. Laine sai myyrän. Sen jälkeen he jatkoivat matkaa. Se alkoi olla jo vaikeampaa koska heidän oli kiivettävä kukkuloiden päälle. Puolivälissä rinnettä vastaan tuli eräs lentohäntä nimeltään Kaneli. Kaneli oli pieni uros. Hän suostui levittämään tietoa. He jatkoivat kukkulan laelle. Sieltä näki kauas. Harmikseen Laine huomasi että laaksoon päästäkseen heidän olisi kiivettävä vielä kolmen kukkulan yli. He päättivät pitää kukkulan laella pienen hengähdystauon. Heti kuultuaan sen Laine lysähti maahan. Sitä ei kuitenkaan kestänyt kauan nimittäin heidän olisi jatkettava matkaa. Kukkulalta alas kapuaminen oli vaikeampaa kuin Laine olisi odottanut. Pikkukivet lipsuivat kypälien alla kun hän yritti kavuta turvallisesti alas. Kun hän oli päässyt alas hän huomasi uimahännän joessa uimassa. Alhaalla kukkuloiden välissä oli paljon jokia. Uimahäntä ei heti huomannut heitä. Mutta kun he tulivat lähemmäs se nosti päätään ja näki heidät. Se säikähti ensin mutta päätti sitten tulla joesta ylös. Se oli kookas uros. Sen nimi oli Aalto. Se ei ensin uskonut mutta lopulta se suostui kertomaan kokoontumisesta. Seuraava kukkula oli vielä jyrkempi kuin ensimmäinen. Taivas alkoi hämärtyä jo ja kukkulan päällä olisi kylmää joten he päättivät nukkua alhaalla kukkulan juurella. He tekivät pesät ja nukkuivat koko yön.

Laine heräsi kirkkaaseen auringon paisteeseen. Hän oli herännyt ensimmäisenä joten hän herätti muut. Kun hän katsoi kukkulaa jonka yli hänen olisi kiivettävä se näytti yhtäkkiä suuremmalta kuin eilisiltana. Hän kuitenkin tiesi että hänen olisi oltava urhea. Siitä huolimatta häntä pelotti. Hän työnsi pelot syrjään ja lähti kiipeämään vuoren rinnettä ylös. Juuri kun he olivat tulossa kukkulan laelle hän huomasi siellä

kissan. Kissalla oli harmaa turkki. Se oli pieni naaras nimeltään Kyyhky. Kyyhky suostui levittämään tietoa kokoontumisesta vain ennustuksen vuoksi. Kukkulan laella oli kylmää kuten he olivat arvelleetkin eilisiltana. Sinne ei voinut jäädä pitämään lepotaikoa tai nukkumaan oli liian kylmä. Kukkulan rinnettä alas kapuaminen oli vielä vaikeampaa kuin ensimmäisen kukkulan rinteiden alas kapuaminen. Kerran Laine melkein kaatui mutta lopulta hän sai tasapainonsa takaisin ja jatkoi matkaa. Juuri kun hän luuli selvinneensä ehjin nahoin hän kompastui ja kieri rinnettä alas. Hänen onnekseen hän oli kompastunut juuri kun oli pääsemässä turvallisesti alas eikä hän saanut muuta kuin pari naarmua. Toiset juoksivat alas hänen luokseen Puna kysyi huolestuneena, ”Oletko kunnossa?” Laine vastasi, ”Olen.” Hän kömpi pystyyn ja katseli ympärilleen. Ylpeys valtasi hänet. Hän oli kyllä kompastunut mutta hän oli kuitenkin selviytynyt. Se oli tärkeintä. Taivas alkoi taas hämärtyä joten he päättivät nukkua yön yli.

Kun Laine seuraavana aamuna heräsi muut olivat jo nousseet ylös. Hän tajusi että kukkula mikä heidän olisi seuraavaksi ylitettävä oli pienempi kuin ne kukkulat jotka he olivat ylittäneet aiemmin. Hän tajusi että sen jälkeen olisi enää yksi kukkula. He saattaisivat päästä jopa tänään kokoontumispaikkaan. He lähtivät matkaan. Melkein heti lähdettyään kiipeämään he huomasivat kaivuhännän. Kaivuhäntä oli kookas uros nimeltään Kaarna. Kaarna suostui heti välittämään tietoa heidän puolestaan. Laine piti Kaarnasta. Heidän oli kuitenkin oltava ripeitä ehtiäkseen perille sinä päivänä joten he jatkoivat matkaa. Ei kestänyt kauankaan kun he jo olivat kukkulan laella. Sieltä he näkivät seuraavan eli viimeisen kukkulan. Se ei ollut kovin suuri. He pääsisivät sen yli tänään. Se ajatus antoi hänelle voimaa. Hän lähti kapuamaan alas. Se oli helpompaa kuin aiemmilla hänen alas kapuamillaan rinteillä. Hän pääsi hetkessä alas ja jäi odottamaan muita. Kun muut olivat tulleet hän tajusi että he olivat olleet hölmöjä Aamun suhteen. Aamu olisi voinut vain lentää kukkuloiden yli. Aamu kysyi, ”Onko jokin vinossa?” Laine vastasi, ”Sinähän olisit voinut vain lentää kukkuloiden yli.” Muut tuijottivat Aamua. Aamu vastasi, ”Totta.” He kääntyivät katsomaan heidän edessään kohoavaa kukkulaa. Se oli suurempi kuin heidän äsken ylittämänsä kukkula mutta ei kuitenkaan kovin suuri. Laine ehdotti, ”Aamu voisitko sinä lentää tuonne kukkulan päälle ja jos liukastuisimme voisit lentää auttamaan?” Aamu nyökkäsi vastaukseksi. He lähtivät kiipeämään kukkulan rinnettä pitkin. Ei aikaakaan kun Laine oli jo kukkulan laella. Muut eivät olleet (Aamua lukuun ottamatta) päässeet vielä sinne joten Laineella oli hyvin aikaa levätä. Kun muut olivat päässeet kukkulan laelle Laine nousi ja he jatkoivat matkaa. Laine pääsi ensimmäisenä alas laaksoon. Siellä oli pieni järvi joka kimalsi auringossa. Hän vilkaisi kukkulaa ja näki että toiset olivat jo päässeet alas ja tassuttelivat häntä kohti. Laine katsoi taas pienelle järvelle. Sen keskeltä törötti suuri laakea kivi. Hän näki että siellä seisoi suuri joukko kissoja sekä puolikissoja. He tassuttelivat sinne hermostuneina. Ja päättivät pitää kokoontumisen huomenna. He tekivät itselleen pesät ja nukkuivat yön yli.

Aamulla he huomasivat että kissoja ja puolikissoja oli tullut yöllä lisää. He söivät ja keräsivät rohkeutta kun aurinko oli korkeimmillaan he uivat kivelle ja kiipesivät sen päälle. Kiven päältä hän näki kuinka paljon kissoja ja puolikissoja oli. Häntä jännitti. Laine huusi metelin yli, ”Kokoontuminen on alkanut. Minä olen Laine. Tuo uimahäntä on Tyrsky. Tuo lentohäntä on Aamu. Tuo kaivuhäntä on Lampi. Tuo musta kissa on Sateelliitti. Tuo punainen kissa on Puna. Tuo valkoinen oranssi täpläinen kissa on Kirkas. Tuo harmaa kissa on Hämy. Tuo ruskea kissa on Pähkinä. Me järjestimme tämän kokoontumisen koska tapasimme superhännän nimeltään Tähti. Tähdellä oli meille ennustus se meni näin: Vaikeat ajat odottavat. Maan, meren ja taivaan kissojen rauha löydettävä on. Muuten on tulevaisuus valoton. Maan, meren ja taivaan kissat tarkoittavat puolikissoja. Joten olemme päättäneet antaa puolikissoille omat alueet. Kaivuhännät asuvat tuolla (Hän nyökkäsi valtavaa suoaluetta). Lentohännät asuvat tuolla (hän nyökkäsi kaukaisia vuoria kohti). Uimahännät asuvat tuolla (hän nyökkäsi kohti merta). ”Kaikki huusivat hyväksyvästi.